

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. september 2015 — UAB »Fast Bunkering Klaipėda« mod Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės — Litauen)

(Sag C-526/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 148, litra a) — levering af varer — begreb — fritagelse — levering af varer bestemt som brændstof og forsyninger, herunder proviant, til fartøjer, som anvendes til sejlads i rum sø — levering til mellemmand, der handler i eget navn)

(2015/C 354/04)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės

Parter i hovedsagen

Sagsøger: UAB »Fast Bunkering Klaipėda«

Sagsøgt: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Konklusion

Artikel 148, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at den fritagelse, der er fastsat i denne bestemmelse, i princippet ikke finder anvendelse på levering af varer bestemt som brændstof og forsyninger, herunder proviant, som sker til mellemmand, der handler i eget navn, selv om den endelige anvendelse på leveringstidspunktet er kendt og godtgjort, og beviser, som bekræfter dette, er indleveret til afgiftsmyndigheden i overensstemmelse med en national lovgivning. Under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende kan den nævnte fritagelse dog finde anvendelse, hvis overførslen til de nævnte mellemmand af ejendomsretten til de pågældende varer efter de i gældende national ret fastsatte former tidligst indtræder samtidig med det tidspunkt, hvor driftsherrerne af fartøjer, som anvendes til sejlads i rum sø, bliver bemyndiget til faktisk at råde over disse varer, som var de ejere heraf, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 359 af 7.12.2013.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 3. september 2015 — A2A SpA mod Agenzia delle Entrate (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien)

(Sag C-89/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — statsstøtte — fastlæggelse af beregning af renter vedrørende tilbagebetaling af støtte, der er erklæret uforenelig med fællesmarkedet — simple renter eller renters rente — national lovgivning, der med henblik på beregning af renter henviser til bestemmelserne i forordning (EF) nr. 794/2004 — beslutning om tilbagebetaling, der er meddelt inden ikrafttrædelsen af denne forordning)

(2015/C 354/05)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A2A SpA

Sagsøgt: Agenzia delle Entrate

Konklusion

Artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 og artikel 11 og 13 i Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 af 21. april 2004 om gennemførelse af forordning nr. 659/1999 er ikke til hinder for en national bestemmelse såsom artikel 24, stk. 4, i lovdekret nr. 185 af 29. november 2008 om hasteforanstaltninger vedrørende støtte til familier, arbejde, beskæftigelse og virksomheder med henblik på at omdefinere de nationale strategiske rammer i forbindelse med krisebekæmpelsen, med ændringer ophøjet til lov ved lov nr. 2 af 28. januar 2009, der med henvisning til forordning nr. 794/2004 foreskriver anvendelse af renters rente ved tilbagebetaling af statsstøtte, selv om den beslutning, hvorved denne støtte blev erklæret uforenelig med fællesmarkedet og krævet tilbagebetalt, blev vedtaget og meddelt den pågældende medlemsstat forud for ikrafttrædelsen af denne forordning.

⁽¹⁾ EUT C 142 af 12.5.2014.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. september 2015 — Horațiu Ovidiu Costea mod SC Volksbank România SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Judecătoria Oradea — Rumænien)

(Sag C-110/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 93/13/EØF — artikel 2, litra b) — begrebet »forbruger« — kreditaftale indgået af en fysisk person, som udøver advokatvirksomhed — tilbagebetaling af kredit sikret ved en ejendom tilhørende låntagers advokatkontor — låntager har den nødvendige viden for at vurdere, om et kontraktvilkår er urimeligt, inden undertegnelse af aftale)

(2015/C 354/06)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Judecătoria Oradea

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Horațiu Ovidiu Costea

Sagsøgt: SC Volksbank România SA

Konklusion

Artikel 2, litra b), i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at en fysisk person, der udøver advokatvirksomhed, og som indgår en kreditaftale med en bank — uden at præcisere formålet med kreditten i denne kontrakt — kan anses for at være »forbruger« som omhandlet i denne bestemmelse, såfremt den nævnte aftale ikke er knyttet til denne advokats erhvervsmaessige aktivitet. Den omstændighed, at en fordring, der udspringer af den nævnte aftale, er sikret ved en sikkerhedsstillelse i form af pant, der er stillet af denne person i hans egenskab af repræsentant for sit advokatkontor, og omfatter fast ejendom, der anvendes til den nævnte persons udøvelse af erhvervsmaessig aktivitet, såsom en ejendom, der tilhører dette kontor, er ikke relevant i denne henseende.

⁽¹⁾ EUT C 175 af 10.6.2014.